

Koski-perheen ikimuistoinen suomalais-kanadalainen perintö

Suomalais-Kanadalainen Lepokotiyhdistys on perustamisvuodestaan (1958) saakka ollut onnekas siinä, että kirjaimellisesti tuhannet hartaat vapaaehtoiset auttajat ovat jakaneet yhdistyksemme perusajatuksen, ja halunneet auttaa yhdistystä sekä lukemattomien työtuntien avulla että rahallisilla lahjoituksilla. Nämä lahjoitukset ovat auttaneet yhdistystämme vuorostaan auttamaan suomalaisia ja eestiläisiä vanhuksia, jotka eivät ole enää kykeneet pitämään huolta itsestään.

Nyt kun yhdistyksemme on suunnittelemassa strategista laajennusta Coquitlamissa, on aika muistaa ja kunnioittaa perhettä, jonka Brittiläisen Kolumbian suomalaisyhteisön ja yhdistyksemme vakaan kannatuksen ansiosta tämä toimintojen laajentaminen on mahdollista. Kusti ja Leonda Kosken jalomielisen ja kaukonäköisen testamenttilahjoituksen ansiosta yhdistyksemme voi toteuttaa suunnitelmat uusista korkeatasoisista vanhusten asunnoista ja hoitopaikoista, jotka tulevat auttamaan satoja vanhuksia ja heidän omaisiaan.

Rouva Leonda Koski vuonna 1967.

Coquitlam oli vielä 1960-luvulla maaseutua ja Kusti ja hänen vaimonsa Leonda kasvattivat kalkkunoita kotitilallaan osoitteessa 1226 Johnson Street. Joulun lähestyessä heidän kotinsa olikin suosittu paikka perheille, jotka halusivat valita kalkkunan juhlistamaan jouluillallista. Leonda ja Kusti tunnettiin myös

On selvää, että herra ja rouva Koski olivat ylpeitä suomalaisesta sukuperästään ja että he pitivät vähävaraisten vanhuksien auttamista niin tärkeänä että he halusivat jättää perintönsä yhdistyksellemme.

seurallisena, ystävällisenä pariskuntana ja heidän sitoumuksensa ja avustushalukkuutensa suomalaista väestöä kohtaan ei tullut yllätyksenä. Itse asiassa yhdistyksemme ensimmäiset kahvikutsut oli järjestetty heidän kotonaan. Yhdistyksemme ensimmäisinä vuosina Kosket avasivat kotinsa ovet yhdistykselle ja isännöivät useita varainkeräysiltoja, kahvikutsuja, eväsretkiä ja muita illanviettoja. Koskien maatilalla olevalla saunalla oli varmaan myös osansa paikan viehätöksessä.

Monet muistavat rouva Kosken nopeasti muistuttaneen yhdistyksemme jäseniä yhdistyksen perusarvoista jos joku johtokunnan jäsen tuntui harhaantuvan ajatuksissaan liian

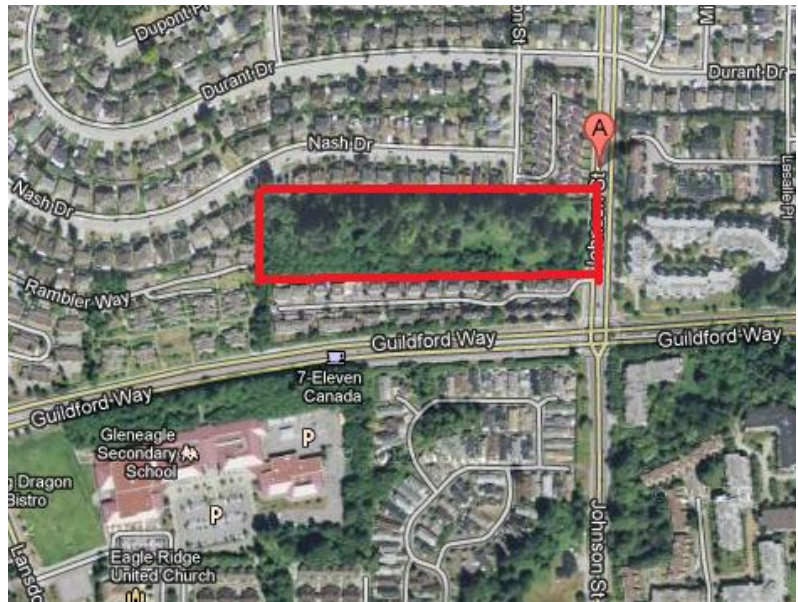
kaus näistä arvoista. On selkeää, että herra ja rouva Koski olivat yhdistyksemme perusarvojen vakaita kannattajia ja ottivat yhdistyksen toiminnan jatkamisen erittäin henkilökohtaisesti.

Keväällä 1967 rouva Leonda Koski teki lahjoituksen, jota tulevat kiitollisuudella muistamaan monet suomalaiset sukupolvet ja henkilöt, jotka pitävät vähävaraisten vanhuksien asiantuntevaa auttamista

tärkeänä: rouva Koski lahjoitti kotinsa ja sen myötä 5 aaria maata yhdistyksellemme. Leonda Koski kertoi, että hän oli miehensä kanssa päättäneet tästä lahjoituksesta jo ennen Kusti Kosken kuolemaa. On selvää, että herra ja rouva Koski olivat ylpeitä suomalaisesta sukuperästään ja että he pitivät vähävaraisten vanhuksien auttamista niin tärkeänä että he halusivat jättää perintönsä yhdistyksellemme. Koskien lahjoitus oli jo silloin ennenkuulumattoman avokätinen, ja on nyt myöhemmin osoittautunut uskomattoman arvokkaaksi osaksi yhdistyksemme suunnitelmissa.

Kaksi vuotta aiemmin, vuonna 1965, yhdistyksemme oli teetättänyt hopeisia kunniamerkkejä joissa oli yhdistyksen tunnus. Näitä kunniamerkkejä oli tarkoitus jakaa yhdistyksen jäsenille, jotka olivat avustaneet yhdistystämme. Samalla oli myös teetetty muutama kultainen kunniamerkki, ja yksi näistä kultaisista merkeistä annettiin rouva Koskelle, sillä johtokunta ymmärsi jo silloin tämän lahjoituksen suuren arvon.

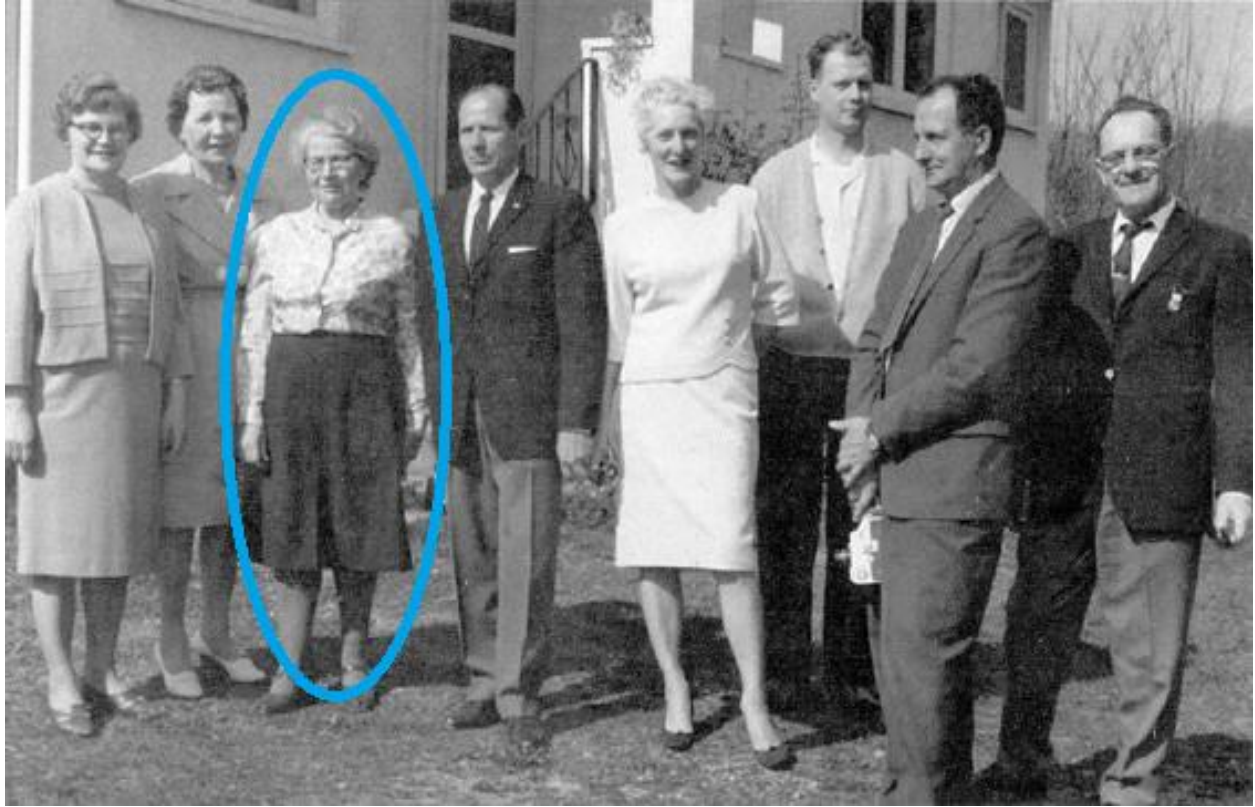
Coquitlam oli vielä vuonna 1967 pieni yhteisö, mutta Metro Vancouverin nopea kasvu on aiheuttanut sen, että myös Vancouverin lähiöt ovat kasvaneet ja muuttuneet osaksi kaupunkia. On tärkeää huomata että Koskien lahjoittamat 5 aaria ovat nykyisen Coquitlamin keskustassa, ja hyvin lähellä pian rakennettavaa Evergreen SkyTrain linjaa, joka suunnitelmien mukaan valmistuu kesällä 2016. Koskien tarina muistuttaa meitä kaikkia siitä, miten yksilöiden syvä vakaumus ja usko hyvään tarkoitukseen voi lopulta auttaa satoja perheitä elämäntilanteessa, jolloin he tarvitsevat apua eniten.

Johnson –kadun varrella sijaitseva 5 aarin maapala on hyvällä paikalla ja tarjoaa erinomaisen sijaintipaikan tulevaisuuden vanhustentalolle.

Kun nyt muistelemme Kusti ja Leonda Kosken – ja muiden avokätisten, kaukonäköisten jäsenten - avustusta yhdistyksemme toiminnalle, tulee mieleen seuraavat sitaatti:

Älä koskaan epäile, etteikö pieni ryhmä huomaavaisia, sitoutuneita kansalaisia voisi muuttaa maailmaa. Todellakin. Se on ainoa tapa, jolla koskaan on maailmaa saatu muuttumaan. - Nimetön lähde

Johtokunnan jäsenet rouva Leonda Kosken kanssa Johnson-kadulla olevan maatilán edessá. Johtokunta halusi osoittaa kiitollisuutensa rouva Kosken kaukokatseisen perintölahjoituksen ansiosta. Kuvassa vasemmalta oikealle ovat: Helmi Laila, Liisa Maunus, rouva Koski, Niilo Itkonen, rouva Itkonen, Pentti Mikkola, Ray Rinta ja Hannes Varila.

Lámmín kiitos Veikko Pajuselle ja Kay Mikkolalle, joita ilman tätá artikkelia ei olisi voitu kirjoittaa. Seká Ray Rinnan kirjasta "10 vuotta suomalaista lepokotityötä Vancouverissa" että Veikon muistista on láhtöisin suurin osa artikkelin historiallisista aineksesta. Veiko, Kayn ja Ray Rinnan kiitollisuus Koskien lahjoitusta kohtaan varmisti sen että tämä artikkeli náki páivánvalon. - Pasi Närhi

Ensin julkaistu "Lepokodin Joulu 2012"

Kartta: Google Maps